

Gazeta Lwowska
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3cej
po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych i
niedzieli.
Przenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejscowa na rok 12 złr.,
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuly nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stęplowa od każdej
inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) od-
biera Administracya Gazety
Lwowskiej. Numer poje-
dyńczy w Ekspedycyi Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolno
od opłaty pocztowej.

Nr. 203.

Sobota 4. Września 1869.

Rok wydania 59.

Cześć urzędowa.

Na przedstawienie gminy w Leszczynie nadała Rada szkolna krajowa posadę rzeczywistego nauczyciela przy tamtejszej szkole Szecepanowi Kwasińskiemu, dotychczasowemu zastępcy nauczycielskiemu.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 26. sierpnia 1869.

Dnia 1. b. m. odbyło się w Wiedniu w obecności komisji Rady państwa do kontroli długu państwa 27. losowanie pożyczki loteryjnej z r. 1864.

Wylosowano 9 seryi następujących:

745, 1096, 1242, 1671, 2154, 2778, 3173, 3570, 3729.

Obwieszczenie.

Z końcem sierpnia 1869 było w obiegu na zasadzie ustaw z d. 24. grudnia 1867 (D. u. p. Nr. 3. z r. 1868) §. 5 i z d. 1. lipca 1868 (D. u. p. Nr. 84) art. 2.:

A. według rejestrów prowadzonych w uprzyw. austriackim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

1. Częściowych przekazów hipotecznych a mianowicie:

a) opiewających na monetę konwen-
tyjną 12.650 złr., t. j. w walucie
austriackiej 13.282 złr. 50 c.

b) opiewających
na wal. austr. 99,556.400 złr. — c.

razem . . . 99,569.682 50

2. Banknotów jedno- i pięcioreń-
skowych uznanych za noty państwa,
a mianowicie:

jednoreńskowych 4,614.520 złr.

pięciorieńskowych 2,520.620 złr.

razem 7,135.140 —

B. Wydanych z zamknięcia przez
podpisaną komisję:

I. formalnych not państwa a mia-
nowicie:

jednoreńskowych 79,926.406 złr.

pięciorieńskowych 112,354.865 złr.

pięćdziesięcioreńsk. 107,605.200 złr.

razem 299,886.471 —

II. monety zdawkowej po dziesięć
centów (wraz z zapasami we
wszystkich c. k. kasach). 4,759.030 —

Ogółem . . . 411,350.323 50

Wiedeń, 1. września 1869.

Z komisji rady państwa do kontroli długu państwa.

Rudolf hr. Wr b n a m. p.

Prezydent.

Leopold Mende m. p.

członek komisji.

Cześć nieurzędowa.

Najjaśniejszy Pan przyjmował d. 31. z. m. de-
putację z Pogranicza wojskowego, która przybyła
dla prośbienia o urzeczywistnienie reform w Pogra-
niczu przeprowadzić się mających, jakoteż o wybu-
dowanie kolei żelaznej, kanału itp. Prośby te wyłu-
szczył przewodniczący deputacji, adwokat M. Ivic.
Jego Ces. Mość odpowiedział na jego przemowę mniej
więcej następującemi słowy.

„Wydano rozporządzenie aby ta sprawa została
przyspieszoną. Los wszystkich moich krajów a szcze-
gólniej Pogranicza leży mi na sercu. Minister wojny
proponował rozmaite reformy. Dołożę starania, aby
te reformy jako też warunki duchowej i materialnej
pomysłowości Pogranicza bezzwłocznie dopełnione zo-
stały.“

Przewodniczący deputacji wyraził zapewnienie,
że ta odpowiedź wzmacni na nowo uczucia wierności,

wdzięczności i czei dla Najjaśn. Panana, poczem
Jego ces. Mość odprawił łaskawie deputację.

W Berlinie odbyło się d. 29. sierpnia zgro-
madzenie ludowe, na którym było zebranych około
2000 osób. Zgromadzenie to przyjęło rezolucyę wzglę-
dem zniesienia klasztorów. Rezolucya ta opiewa jak
następuje: „Uwzględniając, iż pomimo prawnego zniesie-
nia d. 20. października 1810, klasztory w Prusiech
w wieku pracy i wolności istnieją i pod okiem mi-
nisterstwa wyznań ciągle się mnożą, uchwalilo dzi-
sniejsze zgromadzenie ludowe co następuje: Jest to
honorowym obowiązkiem każdego myślącego czło-
wieka, starać się wszelkimi godziwymi środkami o
zniesienie klasztorów, wypędzenie Jezuitów a prze-
dewszystkiem walczyć o zniesienie konkordatu za-
wartego z Rzymem w r. 1821. Zgromadzenie ma
nadzieję, że reprezentacya narodu pruskiego w tej
mierze powinnośc swoją wypełni. Niektórych mow-
ców, którzy chcieli nieco ochłodzić ten przesadny
zapal całej agitacyi i mnichów w obronę wzięli,
zakrzyczano i wyrzuczono ze zgromadzenia.

W irttembergski „Staatsanz.“ donosi, że z po-
vodu uchwał związkowej komisji likwidacyjnej ru-
choma własność dawnych twierdz związkowych po-
zostanie wspólną własnością; południowo-niemiecka
komisya twierdz zajmie się administracyą materya-
łów fortecznych w Ulm, Rastatt i Landau, północno-
niemiecki związek zaś bierze na siebie zarząd twier-
dzy mogunczkiej.

Znany ze smutnej pamięci sprawy o admini-
stracyę tytuniową dep. Lobbia od czasu, jak nie-
wyszledzony dotąd morderca ranił go sztyletem, upa-
truje wszędzie morderców i sztylety. Przed kilkoma
dniami szedł on wieczorem z profesorem Martinati
ulicą i spotkał pewnego exmnicha, który wpatrywał
się weń badawczem okiem. Wystarczało to żeby
wzbudzić w Lobbii podejrzenie, że zamierzony jest
przeciwko niemu nowy zamach. Pobiegł tedy do
najbliższej strażnicy i kazał aresztować owego ex-
mnicha. Sprawa wytoczyła się publicznie przed sąd
policyi. Pokazało się, że oskarżony jest sługą panny
Ludmiły Assing (siostrzenicy Varnhagena von Ense),
znanej w Niemczech autorki. Oskarżony, który przed-
sądem złożył dowody oburzającego cynizmu został
uznany za niewinnego, a p. Lobbia stał się przed-
miotem powszechnego szyderstwa.

Jenerał Medici, cywilny i wojskowy gubernator
w Palermo wydał okólnik do prefektów, w
którym nazywa niegodnym oszczerstwem pogłoski,
jakoby rząd miał na celu prześladowanie religii.
W kraju, który zostaje pod rządem liberalnym nie
może w rzeczywistości nikt podejrzawać rządu, żeby
chciał prześladować czysto katolicką, czyli jakakol-
wiek inną religię. Gdzie jednak z ambon, w prasie
i na kongregacyach przeciwko istniejącemu porząd-
kowi agitują, tam jest rząd obowiązany takim nad-
życiom wszelkimi prawnymi środkami zapobiedz.
W takim razie musi rząd ograniczyć procesy, je-
żeli one mają charakter demonstracyi pewnych stron-
nictw, i kongregacye jeżeli one postępują jako sto-
warzyszenia dążące do obalenia konstytucyi, jak to
niedawno w Sycylii uczynić musiano i jak i nadal
rząd zmuszonym będzie postępować, jak długo nie
otrzyma gwarancyi umiarkowanego i lojalnego za-
chowania się.

Jenerał Pallavicini, któremu od lat kilku po-
wierzone jest wytepienie brygantyzmu w Neapoli-
tańskim, wydał okólnik do przełożonych gmin
w prowincyach Basilicata, Salerno i Avellino, które
teraz takie pod jego komendę poddane zostały.
W okólniku tym wzywa jenerał Pallavicini mieszkań-
ców, aby wszelkimi siłami dopomagali mu w prze-
prowadzeniu jego trudnego zadania. Przełożeni gmin
powinni mieszkańcom przypominać, jak znaczną na-
grode otrzyma każdy, który dostawi bryganta żywego

lub zabitego. Mieszkańców wsi należy upominać, aby
swoim wpływem starali się nakłonić brygantów do
tego, żeby się oddawali w ręce władz, za co mogą
się spodziewać zmniejszenia zasłużonej kary. Śle-
dzenie tych którzy ukrywają u siebie brygantów,
powierza jenerał przełożonym gmin i w ważnych,
nagłych wypadkach odwołuje się także do pomocy
gwardyi narodowej. Florentyńska gazeta urzędowa
donosi tymczasem, że w prowincyi Benewencie po-
wiodło się połączonym usiłowaniam karabinierów i
gwardyi narodowej pojmać głośnego przewodzcę bry-
gantów Pace z trzema towarzyszymi tegoż.

Do „Corr. Havas“ piszą z Madrytu pod dn.
27. z. m.: Ogólna sytuacya Hiszpanii jest pomysłna.
Karliści występują tu i owdzie, ale usiłowania ich
są zupełnie bezskuteczne. Wszystkie stronnictwa po-
łączyły się przeciwko nim. Odjazd marszałka Prima
jest najlepszym dowodem, że dziś nie ma potrzeby
obawiać się tego, co się działo niegdyś, np. w roku
1856, gdy ludzie ambitni usiłowali opanować władzę
dla własnej korzyści. Marszałkowi Serrano wszyscy
przyznają bezinteresowność; niczego nie żąda on
dla siebie a najmniej pragnie korony hiszpańskiej.
Szkoda trudu dla zaprzeczenia wszystkim innym po-
głoskom. Prowizoryum terażniejsze może potwać
długo, bo nikt się nie spieszy z wyborem monarchy.
Mężowie stanu woła czekać, aż się sytuacya wyjaśni,
aż się skończą wszystkie demonstracye karlistowskie,
izabelistowskie i republikańskie. Gdy rząd terażniej-
szy okaże się dość silnym, łatwiej będzie wybrać
kroia.

Niektóre dzienniki doniosły, że książę Tomasz
udaje się z Genuy do Hiszpanii. Wieść ta jest zu-
pełnie bezzasadna. Ruch powstańczy, który właśnie
został stłumiony, miał charakter bardziej religijny
niż polityczny, to jest karlistowski. Podczas siedmio-
letniej karlistowskiej wojny domowej nie siedmiu
księży brało w niej udział, lecz przeszło stu, a nie-
którym tylko udało się pociągnąć za sobą swoich
parafian. Liberaliści, którzy żądali utrzymania reli-
gi katolickiej jako panującej, lękając się wolności
wyznań, przekonali się, że ich obawy były bardzo
przesadzone.

Marszałek Serrano miał się sam sprzeciwić
zamiarowi swoich przyjaciół, którzy go chcą postawić
jako kandydata na tron hiszpański. Według najśwież-
szych pogłosek z Madrytu, mówiono w la Graná,
miejscu dotychczasowego pobytu Serrana, o wynie-
sieniu rejenta na tron hiszpański Stan rzeczy w tym
względzie jest następujący: Rejent Serrano zaprosił
do siebie redaktorów liberalnych dzienników. Przy
obiedzie wznosili goście różne toasty a jeden z nich
miał zlekka napomknąć o powszechnem życzeniu, by
korona hiszpańska ozdobiła skroń rejenta. W chwili
jednak gdy miał wygłosić toast nie mógł znaleźć
odpowiedniego wyrazu, któryby w sposób wyraźny a
nie bardzo jaskrawy oddał jego myśli, zająknął się
więc i umilkł. Z tego zakłopotania wybawiła go żo-
na Serrana podnosząc swój kielich i pijąc na zdro-
wie mowcy i skuteczność jego myśli. Gdyby tedy
Serrano rzeczywiście sprzeciwiał się swej własnej
kandydaturze, tedy te słowa jego żony byłyby co
najmniej przedwczesnemi i niestosownemi.

Zresztą wspominają już o nowym kandydacie
do tronu hiszpańskiego. Według madryckiego dzien-
nika „Epoca“ najwięcej powodzenia wróży kandyda-
tura księcia portugalskiego Augusta, który miałby
się wtedy ożenić z córką księcia Montpensier. (Książę
August Braganza - Bourbon, książę saski, książę
de Coimbra, jedyny brat króla Dom Luisi, urodził
się 7. listopada 1847 r. Najstarszą niezamężną księ-
żniczką, córką księcia Montpensier, o którą ma się
starać książę August, jest infantka Amalia Orlean-
Bourbon urodzona 28. sierpnia 1851 r.)

Opinia publiczna w Madrycie głównie się
zajmuje losom, jaki oczekuje karlistów, wziętych w

w niewolę z bronią w rękę. Za brygadierem Polo i kanonikiem Milla z prowincji Leon czyniono u rządu wiele zabiegów, ażeby wyjednać dla nich uwolnienie od kary śmierci. Zabiegi te nie były też bezskuteczne; „Gaceta“ bowiem ogłosiła dekret regenta, uwalniający rzeczywiście kanonika Milla od kary śmierci. W tych dniach spodziewany jest podobny dekret względem osoby Pola, szwagra Cabrery. Ułaskawienie to tem jest potrzebniejsze, gdyż, jak się zdaje, naczelnik ten karlistów dostał się jedynie przez zdradę w ręce ochotników wolności, którzy go zwabili okrzykiem: Niech żyje Karól VII.! w skutek czego sądził, iż ma do czynienia z karlistami. Chcąc naprawić nielojalny ten postępek, ochotnicy z Daimiel wysłali do Madrytu komisję, ażeby ta prosiła o ułaskawienie dla ich więźnia.

Innym przedmiotem ogólnego zajęcia świata politycznego jest przesilenie, jakie w tych dniach zagrażało istnieniu ministerstwa, a do którego powodem była kwestya biskupów. Czytelnicy przypomną sobie dekret z dnia 5. b. m., jaki pan Zorilla przesłał biskupom hiszpańskim. Znaczna liczba biskupów odpowiedziała na ów dekret, protestując przeciwko rozporządzeniom sprzeciwiającym się kanonom. Z dziesięciu biskupów wcale nie odpowiedziało, a trzech odznaczyło się energią opozycji, mianowicie arcybiskup ze Santiago, biskup z Jaen, obydwa deputowani w Kortezach, i biskup z Torazona. W obec podobnej śmiałości, Zorilla, będąc posłuszym gwałtownym natchnieniem swego stronnictwa, chciał się chwycić przeciwko wyższemu klerowi surowych środków, lecz w łonie rady napotkał żywą i potężną opozycję, podtrzymywaną przez pp. Sagasta, Echegaray i Becerra, tak że minister sprawiedliwości musiał ustąpić. Rozdział tak się stał głębokim, iż regent był zmuszony powrócić nagle z la Granja, ażeby wmięszaniem się swą sprawę tę załagodzić. Zdaje się, że przyszło do porozumienia i że się zgodzono na oddanie sprawy biskupów najwyższemu trybunałowi sprawiedliwości. — Ponieważ obawy przesilenia ministerstwa znikły, Prim mógł wyjechać do Paryża, dokąd tak dawno się wybierał. Prezesowi ministerstwa towarzyszył liczny sztab. Do pociągu którym odjeżdżał generał wsiadł batalion strzelców i 120 gwardzistów obywatelskich, którzy go odprowadzają do granicy. Prim podróżuje jak jaki król. Z Paryża uda się do Vichy, gdzie dwa tygodnie zabawi. Po powrocie jego spodziewają się na pewno zmiany ministerstwa i dodają, że w tej rekonstytucji Rivero odgrywać będzie ważną rolę. Zrzeszta burmistrz stolicy, a były adwokat ma być mianowany głównym dowódcą milicji narodowej w Hiszpanii, i otrzymać godność, prerogatywy i pensję generała-kapitana armii, stopień, który odpowiada stopniowi marszałka we Francji.

Jednym z powodów, które się przyczyniły do zmniejszenia zajęcia powstaniem karlistowskim, jest kandydatura generała Serrano do tronu hiszpańskiego Regent wkrótce przedsięwzięcie objazd prowincji; jedni przypisują podróży tej intencją przygotowania mieszkańców do wyniesienia go na tron, drudzy chęć poznania i zbadania z bliska potrzeb różnych prowincji półwyspu. Z drugiej strony zwolennicy księcia Montpensier nieopuszczają pola a ich dzienniki rozpoczęły kampanię na korzyść swego kandydata. „La Politica“ i „los Novedades“ odznaczają się mianowicie pod tym względem gorliwością.

Uznanego przez sąd wojenny w Sewilli hrabiego Cheste niewinnym przywrócono znowu do rangi generała-kapitana. Że rząd przez uwięzienie tego generała niesprawiedliwość popełnił, dowodzi tego najlepiej wypadek śledztwa.

Podgubernatorem Kuby mianowano w miejsce chorobą złożonego Espinara Escalante generała Carbo.

Jak donosi „Imparcial“, demokratyczny poseł i wicemarszałek kortezów, Christino Martos, wystosował pismo do ministra wojny, w którym udowadnia, jak bezkorzystną jest kara śmierci za zbrodnie polityczne; Prim memoryał ten przekazał radzie ministerialnej do zastanowienia się nad nim.

Wychodzący w Lizbonie „Journal de Comercio“ opisuje w następujący sposób zamknięcie sesji portugalskiego ciała prawodawczego w d. 26. z. m.

Na drodze do pałacu kortezów, którą król miał przechodzić wojsko utworzyło szpaler. W Santos o Velho była ustawiona artylerja. Wojskiem dowodził generał Miranda. Ministrowie zajęli swoje miejsca. Krzesło prezydenta zajął hr. Lavradio prezydent izby dziedzicznej. Tenże zamianował deputację do to-

warzyszenia królowi i infantowi Don Augustowi przy wejściu i odejściu. Gdy król zasiadł na tronie a infant krzesła konnetabla, jego król. Mość dał znak członkom obu izb aby usiedli i odczytał mowę następującą:

„Szanowni Parowie, Mości Panowie deputowani narodu portugalskiego! Przybywam, aby pośród reprezentacji narodowej spełnić jeden z najważniejszych aktów królestwa konstytucyjnego, to jest aby zamknąć pierwszą sesję ciała prawodawczego. Kraj cieszy się bez zmiany swobodami politycznymi które stanowią podstawę systemu reprezentacyjnego, a trwały spokój zabezpiecza wszystkim objawom czynności narodowej zupełny rozwój. Przyjaźne stosunki mojego rządu z mocarstwami zagranicznymi trwają ciągle, i również szanowane są autonomie i samostność tego sławnego narodu, który zawsze tak usilnie starał się o ich utrzymanie. Smutny stan finansów jest powszechnie wiadomy. Wymaga on, abyśmy stosownie skombinowanymi środkami usiłowali zmniejszyć kłopoty skarbu, ograniczając wydatki i upraszczając wszystkie gałęzie służby; z drugiej strony potrzeba pomnożyć dochody, odzyskać kredyt i ożywić na nowo źródła bogactwa krajowego.

Do tego celu prowadzić będą środki uchwalone właśnie w ciągu tej sesji, którą zamykam. Sytuacja finansowa wymaga jednak niezmordowanej, nigdy nieustającej troskliwości, mam też nadzieję, że na przyszłej sesji reprezentanci ludu z równą gorliwością będą usiłowania mojego rządu w tym względzie popierać. Starajmy się pogodzić groźne stosunki finansów publicznych z wymogami nie mniej nagłąciami pod względem postępu moralnego i przemysłowego. Sesja terazniejsza jest zamknięta.“

Po odczytaniu mowy król i księżę August opuścili salę z taką samą ceremonią jak przy przybyciu, poczem hr. Lavradio zawołał głosem donośnym: Sesja jest zamknięta.

„Levant Herald“ podaje streszczenie odpowiedzi wicekróla Egiptu na pismo wielkiego wezyra. Wicekról odpiera najprzód zarzut, jakoby przekroczył oznaczone firmanami sułtańskimi granice swoich praw i obowiązków. Oceniając wyświadczone mu przez Sułtana dobrodziejstwa, zastosowywał on się zawsze do jego rozporządzeń. Odwołanie wojska z Krety nastąpiło z przyczyn finansowych i w skutek porozumienia z Portą. Jeżeli niektórym monarchom przesłał zaproszenie na uroczystość otwarcia kanału suezkiego, to uczynił to ze względów na wysokie stanowisko, jakie pod zwierzchnictwem Sułtana zajmuje, a dobre przyjęcie, jakie go spotkało, zawdzięcza życzliwości, jaką doznaje jego monarcha. Należnych posłom sułtańskim względów nigdy nie zaniedbał. Misy Nubar Baszy ani nie jest nową dla Porty, ani nieznaną. Owszem Nubar miał polecające listy od Porty. Co do reformy sądownictwa powiada wicekról, że na mocy przywilejów otrzymanych od Sułtana miał do tego prawo, a wzrost ludności obcej i niedostatki w sądownictwie zniewalały do tej reformy. Co do zarzutu, że finanse kraju są w złym stanie przez rozrzutność, zwraca wicekról uwagę na postępy, jakie za jego rządów zrobiła administracja i na ustanowienie nowej kontroli finansowej, mianowicie zgromadzenia delegowanych. Handel, rolnictwo i publiczne bezpieczeństwo zrobiły stanowcze postępy. Ubrojenie armii musiało być zreformowane ze względu na nowe wynalazki i na to, żeby Sułtanowi istotnie mogło być wysłana. Wicekról utrzymuje, że te objaśnienia wystarczą, aby zbić niesłuszne obwinienia przeciwko niemu wytoczone. Jego wierność i uległość nie zmieniły się. Odwołuje się do wspaniałomyślności i łagodności Sułtana. Naostatek oświadcza, że ma zamiar, skoro tylko ułatwi się z nagłąciami sprawami, złożyć swoją czołobitność u stóp tronu Sułtana.

(Czynności lwowskiej Rady miejskiej.) Na czwartkowym posiedzeniu lwowskiej Rady miejskiej referował ks. Formaniosz imieniem sekcji V. o projekcie urządzenia we Lwowie miejskiej szkoły handlowej. Podług wniosku magistratu i sekcji, wypracowanych przez konsyliarza Komarnickiego, zakład ten, którego potrzebę już od kilku lat bardzo uczuвано, urządzony będzie przy tutejszej szkole przemysłowej. Wiele przedmiotów będzie nawet wspólnych. Wszystkie zaś będą mogły być słuchane tak przez młodzież rękodzielniczą jak i kupiecką. Szkoła handlowa obejmować będzie dwa oddziały: I. niższy czyli przygotowawczy dwuletni; zapisywać się doń mogą uczniowie po ukonczeniu 4tej klasy ludowej. II. oddział, wyższy czyli specjalny, ma 3 lata; ucze-

szają nań uczniowie, którzy skończyli kurs niższy, lub 2 klasy gimnazjalne lub 2 klasy szkoły niższej realnej, lub którzy zdadzą egzamin wstępny. Prócz tego wolno słuchać niektórych tylko przedmiotów. Językiem wykładowym jest język polski. Opłata za kurs jednoroczny wynosi 10 złr. Cały nakład utrzymania tej szkoły obliczono na razie na 2575 złr. 5 ent.; z tego wszakże tylko 1675 złr. przypadnie na kasę miejską, ponieważ gremium kupców tutejszych obowiązało się płacić rocznie około 400 złr. (po 5 złr. od każdej firmy protokołowanej) a z opłat od uczniów wpłynie zapewne 500 złr. Dopiero w razie rozszerzenia szkoły i potrzeby większego nakładu Rada miejska ma się udać do rządu lub sejmu o subwencję.

Niektórzy z radnych domagali się zawieszenia uchwały w tej sprawie, a odniesienia się pierwiej do sejmu o uzyskanie subwencji. Halski i Wild bardzo trafnie odparli to żądanie zacofane, i projekt został przyjęty en bloc znaczną większością.

Do komisji reklamacyjnej przy wyborach wybrano pp. Turasiewicza Romualda, Szwedzickiego, Rusmanna i Ślaskiego.

Kronika.

— Wczorajsze posiedzenie klubu rezolucjonistów odbyło się pod przewodnictwem pana Piotra Grossa. Uchwalono nieuznawać komitetu wyborczego wybranego na ogólnem zgromadzeniu wyborców lwowskich zeszłej niedzieli, lecz natomiasz wybrać nowy komitet wyborczy. Przyjęto wniosek p. Koczyndyka aby się starać w sejmie o pomnożenie liczby posłów na sejm z kurji miast i wreszcie uchwalono na wniosek p. Błotnickiego starać się o założenie we Lwowie nowego gimnazjum polskiego i poczynić kroki w sprawie zamienienia tutejszego gimnazjum niemieckiego na gimnazjum z językiem wykładowym polskim.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Banda złodziei. Dnia 2, b. m. stawali przed sądem (prezyd. radea sądowy p. Czajkowski, oskarżyciel zastępca prokuratora p. Zubrzycki, obrońca p. adwokat Dr. Popiel) Jan Nowicki ze Lwowa, wysłużony żołnierz, 34 l., ob. rz. kat., już 5 razy za kradzież karany; Szezeban Kaciuba, urlopnik ze Sambora, 28 l., ob. gr. kat., już za kradzież karany; Michał Rak, urlopnik ze Zaskowa, 23 l., ob. rz. kat., już 4 razy za kradzież karany; Mojżesz Silber ze Zubrzy, furman we Lwowie, 30 l., żonaty, już karany za kradzież.

W marcu b. r. ukradziono pewnej nocy we Lwowie koło Brygidek żydowi z komórki zamkniętej 10 indyków wartości 40 złr. Kradzież popełnili Nowicki, Rak i Kaciuba, którzy jednak unosząc indyki, gdy spostrzegli nadchodzącego policyanta, rzucili 3, a 7 przynieśli do pomieszkania Silbera na Krakowskim i powiedzieli mu o ich pochodzeniu, poczem on kazał im te indyki schować do piwnicy. Przy zrobionej jednak u niego rewizji znaleziono już tylko pierze z indyków. Mojżesz Silber, gdy dyrekcja policyi dowiedziała się o popełnionej kradzieży, obiecał poszkodowanemu wynaleść jego indyki, ale potem zamiast tego zapłacił mu 30 złr., by go nie skarżył. Potem zaś prosił Silber Nowickiego, aby prędko zabrał indyki z piwnicy i zaniósł do pewnego żyda do Kleparowa.

Sąd skazał Nowickiego i Raka na 6 miesięcy ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu, Kaciubę na 3 miesiące z postem (obadwaj przyjęli wyrok), Silbera zaś na 1 miesiąc więzienia z 2razowym postem w każdym tygodniu (ten ostatni odwołał się do wyższego sądu).

Ogłoszenie konkursu.

Rada szkolna krajowa podaje niniejszem do wiadomości, iż następujące posady nauczycielskie przy szkołach ludowych są do obsadzenia:

1. Przy szkole głównej w Samborze, z płacą 420 złr. prezentuje gmina miejska.
2. Przy szkole tryw. w Jezierzanach pow. Borszczów, z płacą 136 złr. 60 c., mianuje Rada szkolna krajowa.
3. Przy szkole tryw. w Dublanach, pow. Lwów, z płacą 126 złr. 10¹/₈ mierz. zboża. Prezentuje gmina.
4. Przy szkole tryw. w Biale, pow. Czortków, z płacą 103 złr. 4 mierz. zboża, opał, prezentuje gmina.
5. Przy szkole tryw. w Borkach wielkich, pow. Tarnopol, z płacą 129 złr. 70 c., 30 korey zboża, prezentuje gmina.
6. Przy szkole tryw. w Siemiginowie, pow. Stryj, z płacą 100 złr., prezentuje gmina z plebanem.
7. Przy szkole tryw. w Samborze z płacą 210 złr. i mieszkaniem, prezentuje gmina miejska.
8. Przy szkole tryw. w Zaburzu pow. Sokal, z płacą 210 złr., 10 złr. na potrzeby szkolne, 12 złr. na stróża, prezentuje gmina miasta Sokala.
9. Przy szkole tryw. w Harbuzowie, pow. Złoczów, z płacą 200 złr., 10 złr. na potrzeby szkolne, 12 złr. na stróża, prezentuje gmina wspólnie z hr. Kazimirzem Wodzickim.
10. Przy szkole tryw. w Bóbrce, pow. Bóbrka z płacą 200 złr. prezentuje gmina z właścicielem obszaru dworskiego.
11. Przy szkole tryw. w Krzczowicach, pow. Łańcut, z płacą 150 złr., ogród i opał, prezentuje gmina.
12. Przy szkole tryw. w Czarnem, pow. Gorlice, z płacą 142 złr. 49 c., ogród i opał, prezentuje gmina,

13. Przy szkole tryw. w Lackiem, pow. Złoczów, z płacą 189 złr., 8 zhr. na stróża, 9 mierz. żyta, ogród i opał, prezentuje gmina.

14. Przy szkole tryw. w Witkowicach, pow. Ropczyce, z płacą 200 złr. prezentuje właściciel dóbr Władysław Michałowski.

15. Przy szkole tryw. w Jarosławicach, pow. Złoczów z płacą 85 złr. 20 c., 10 korey żyta, 10 złr. na potrzeby szkolne a za pełnienie obowiązków diaka 5 złr. 84 c. i 5 mierz. żyta, prezentuje gmina z miejscowym plebanem.

16. Przy szkole tryw. w Cieplicach, pow. Jarosław, z płacą 105 złr. 26. morgów gruntu, opał, prezentuje właściciel obszaru dworskiego.

17. Przy szkole tryw. w Dobrej, pow. Jarosław, z płacą 105 złr., 24 morgów gruntu, opał, prezentuje właściciel obszaru dworskiego.

18. Przy szkole tryw. w Dobczy, pow. Jarosław, z płacą 52 złr. 50 cent., 15 morgów gruntu, opał, prezentuje gmina.

19. Przy szkole tryw. w Kisielewie, pow. Jarosław z płacą 150 złr. opał, prezentuje gmina.

20. Przy szkole tryw. w Nahujowicach, pow. Drohobycz z płacą 181 złr. 76 c., opał i ogród, prezentuje c. k. dyrekcja skarbową.

21. Przy szkole tryw. w Boryszkowcach, pow. Borszów z płacą 100 złr., 12 mierzyc zboża, prezentuje gmina.

22. Przy szkole tryw. w Niszborgu starym, pow. Husiatyn, z płacą 200 złr., 4 zhr. na potrzeby szkolne, ogród, prezentuje gmina.

23. Przy szkole tryw. w Łekach, pow. Pilzno z płacą 200 złr., opał, prezentuje komitet szkolny.

24. Przy szkole parafialnej w Bażanówce, pow. Sanok, z płacą 100 złr. prezentuje gmina z plebanem.

25. Przy szkole parafialnej w Muchawce, pow. Czortków, z płacą 55 złr., 8 korey zboża, prezentuje gmina; z posadą tą połączony jest obowiązek diaka.

26. Przy szkole parafialnej w Bitkowie, pow. Bohorodczany z płacą 84 złr. 50 cent., ogród, prezentuje pleban.

27. Przy szkole parafialnej w Przegnojowie, pow. Przemysław z płacą 40 złr. 16 korey jęczmienia, prezentuje gmina.

28. Przy szkole parafialnej w Bienkowej wsi, pow. Rudki, z płacą 100 złr., ogród, prezentuje gmina.

Ubiegający się o te posady kandydaci mają do podania swego dołączyć:

a) skreślony w krótkości bieg życia swego, stwierdzony należyte dowodami,

b) metrykę chrztu, względnie akt urodzenia,

c) świadectwo uzdolnienia na nauczyciela szkół ludowych.

Kandydaci, którzy dotąd nie pełnili służby szkolnej, mają się wykazać świadectwem praktyki w zawodzie nauczycielskim, wystawionym przez swego bezpośredniego przełożonego lub cielebodawcę.

Podania opatrzone w te załączniki, z wyraźnym wymienieniem miejsca, o które się kandydat ubiega, należy przesłać do Rady szkolnej krajowej na ręce c. k. naczelnika powiatowego, w którego okręgu kandydat zamieszkał, najdalej do dnia 30. września b. r.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 20. sierpnia 1869,

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Wykaz rezultatu

przedsiębiorczego w miesiącu sierpniu 1869. roku przez uząd targowy u obcych piekarzy, ważenia i rewizji pieczywa.

Table with columns: Nazwiska i imiona, Miejsce sprzedaży, Wagi (wielki chleb koloniatów, kółkowy, kulkowy, wielki chleb domowy, chleb domowy, przowy). Rows list various bakers and their products.

Summary table for wheat prices: Przeciętnie w sierp. 1869, lipcu 1869, podnieś się, spadaniu.

Lwów, 3. września. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 złr. 8 złr. 50 c. do 8 złr. 75 c., żyto 160 złr. 5 złr. — c. do 5 złr. 20 c., jęczmień 140 złr. 4 złr. 20 c. do 4 złr. 40 c., owies 100 złr. 3 złr. 30 c. do 3 złr. 50 c., kukurudza 170 złr. 4 złr. 40 c. do 4 złr. 50 c., hreczka 140 złr. 5 złr. 20 c. do 5 złr. 40 c., konieczyna 180 złr. 42 złr. — c. do 43 złr., rzepak 150 złr. 13 złr. 75 c. do 14 złr. — c., lania 150 złr. 10 złr.

50 c. do 10 złr. 75 c., groch 180 złr. 5 złr. — c. do 5 złr. 20 c.; łój 100 złr. 31 złr. 50 c. do 32 złr. — c., potaż drzewny 100 złr. 14 złr. 50 c. do 15 złr. 50 c., chmiel 100 złr. 45 do 50 złr.; spirytus wiadro 13 złr. — c. do 13 złr. 25 c.

Ceny targowe w miesiącu sierpniu:

Table of market prices for various goods like Miec pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, hreczki, kukurudzy, ziemniaków, Grochu, Cetnar siana, Sąg drzewa twardego, miękkiego, Funt mięsa wołowego, Miara wina, piwa, Wyrobnik z wiktem, bez wiktu.

Stan austr. banku narodowego.

Z dniem 31. sierpnia 1869.

Table showing financial status of the Austrian National Bank as of August 31, 1869, including gold and silver, banknotes, and various assets.

Stan bierny.

Table showing the passive side of the bank's financial status, including bank funds, reserves, and various liabilities.

Ostatnia poczta.

Fulda, 1. września. Przed rozpoczęciem narad biskupich odbyło się uroczyste nabożeństwo; celebrował arcybiskup monachijski. Narady odbywają się w seminarium duchownym pod prezydencją arcybiskupa kolonickiego.

Paryż, 1. września. Na wczorajszym posiedzeniu senatu w debacie jeneralnej nad senatus konsultem przemawiali senatorowie Boulay, Bauchard, Delarue, Siceranne, Larabit i książę Napoleon. Ten ostatni stwierdził przeobrażenie cesarstwa nieograniczonego w liberalne, zapewniał o swojej przychylności dla Cesarza i następcy tronu i rzekł: Potrzeba popierać liberalizm, nieprzyjacieli terażniejszych reform są nieprzyjaciółmi rządu. Ubolewał, że Devienne w sprawozdaniu swoim nie wspominał o wojnach w Krymie i we Włoszech, o reformach handlowych i anestyji. Pochwalał senatus konsult, ale wskazał w nim niedostatki, jako: Odpowiedzialność ministrów jest źle definiowana, senat winien być drugą izbą z władzą prawodawczą, życzyłby aby senat był wybierany i żąda zniesienia tego senatus konsultu, który zabrania rozpraw nad konstytucją. W końcu żądał aby merów wybrały Rady municypalne.

Minister spraw wewnętrznych Forcade odpowiedział księciu, że rząd nie podziela jego zdania co do trybucyj i składu senatu ani co do wybierania merów.

Madryt, 1. września. „Imparcial“ pisze: że kandydatura księcia Geny zyskuje coraz więcej stronników i radi aby kortezy ustanowiły pełnoletność w 16 roku życia.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3 września.

Hotel George: PP.: Hr. Dzieduszycki I, z Rosyi. — Hr. Golejowski A, z Harasymowa. — Bocheński A., z Otylniwiec. — Juriewicz M, z Bursztyna. — Łodyński S., z Nahorec. — Leon A., z Moldawy. — Szawłowski L, z Podola. — Stojowski Z, z Bładnik. — Wybrański F., z Drohiczków. Schnell J., z Brodów.

Hotel europejski: Hr. Olizar W., z Drohomysła. — Bawiarowski B., z Rosyi. — Morawiecki M., adwokat, ze Złoczowa. Rnsyan K, z Lublina.

Hoteli Langa: Buczyński R., z Rosyi. — Pawlikowski K., z Brześcian

Hotel angielski: Jankiewicz K., ze Stanisławowa. — Łopatynski M, do Moldawy. — Mroczkowski Z, dr. med., ze Stanisławowa. — Ożarówski J., ksiądz, z Poznania.

Hotel Landesa: Schröder H., c. k. kapitan, z Przemysła.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3 września.

PP.: Rzechowski R., c. k. starosta, do Rohatyna. — Switalski F., c. k. rada sądu kraj., do Sambora — Karaszewicz L., c. k. notaryusz, do Sniatyna. — Książ Puzyna J., do Złoczowa. — Br. Wirth J., do Kłodzianka. — Agopowicz K, do Grochowic. — Grodzicki L., do Mehawy. — Hanicki T., na Podole. — Komarnicki B., do Sasowa. — Kulczykowski T., na Podole. — Lesser N., do Żółkwi. — Nachnauer J., do Warszawy. — Müller Z., do Hołoska. — Obertyński W., do Łąki. Pierzchała I., do Uszkowic. — Radziejowski E., do Dikowic. Rozwadowski E., do Rohatyna.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. września 1869.

Meteorological observation table with columns: Pora, Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau, Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Przegląd

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w sierpniu 1869. Średni stan barometru był 326.113 miary parysk. przy temperaturze 0° R.

Najwyższy 329.39 d. 27. zrana. Najniższy 321.24 d. 10. zrana.

Średnia temperatura była 14.27° R. Najwyższa była 26.0° R. d. 2. w południe. Najniższa była 6.6° R. d. 31. wieczór.

Średnie ciśnienie pary było 5.467 miary parysk. Największe było 8.05 d. 3. w południe. Najmniejsze było 3.22 d. 31. wieczór.

Średnia wilgoć względna powietrza wynosiła 81.3%. Największa 95% d. 4. wieczór, 17. wieczór, 19. wieczór, 22. i 23. zrana. Najmniejsza 43% d. 3. w południe.

Całkiem pogodnych dni nie było, mało pochmurnych 2, bardzo pochmurnych 27, posępnych 2.

Średnia pochmurność wynosiła 6.6. Dni z osadem było 21, wszystkie z deszczem, 13 z mgłą, 5 z burzą.

Ilość osadu atmosferycznego wynosiła 45.51 paryskiej miary wody. Największa ilość deszczu w 24 godzinach wynosiła 9.44 dnia 17.

Kierunek wiatru wyrachowany w % dzielił się w następujący sposób: Pn. 24.67, Pn.W. 15.58, W. 9.09, Pd.W. 7.79, Pd. 5.19, Pd.Z. 12.99; Z. 12.99, Pn.Z. 11.69.

Średnia siła wiatru była 2.0. Wicher bez burzy 1 raz.

Średnia na Ozonometrze Schönbeina była 8.5 przy 3 obserwacjach dziennych.

W porównaniu z normalną przeciętną był: Stan barometru o 0.19 wyższy, temperatura powietrza o 0.14° R. wyższa.

Ciśnienie pary o 0.15 większe, wilgoć powietrza o 8.2% większa, ilość dni z osadem o 10 większa.

Ilość osadu o 12.05 większa, ozonu o 1.7 większa.

M. J.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Table with columns: Efekta, Uskutecz. sprzedaż, Kurs przeciętny, Kurs ostatni. Rows include Dnia 3. września, Akc. gal. kol. żel. K. L., banku hip. galic., etc.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table with columns: Dnia 1. września 1869., 1. Dług publiczny, A. Państwa, Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%, etc.

Table with columns: Pożyczka w srebrze 1864, Pożyczka w srebrze z 1865, Metaliki po 4 1/2%, etc. Includes sections for B. Krajów koronnych, 2. Akcje, 3. Listy zastawne, 4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table with columns: Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł., S. Losy, Weksle, Kurs złota, Telegrafowany kurs wiedeński.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2079) G d i c t. (1) Pro. 45565. Bom Lemberger f. l. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Israel Katz bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch der Hene Margoles dtto. praes. 10. August 1869 j. Zl. 41926 mit Beschluß vom 11. August 1869 j. Zl. 41926 die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 100 fl. dft. W. f. R. G. erlassen, und dem unter Einem bestellten Curator Hr. Landesadvocaten Dr. Sokal zugestellt worden sei. Lemberg, den 31. August 1869.

(2090) E d y k t. (1) Nr. 32466. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy niniejszem uwiadamia, że się zezwala w drodze egzekucji celem zaspokojenia przyznanej Robertowi Doms przeciw Juliuszowi Rosenbergowi sumy wekslowej 1100 zlr. z p. n. egzekucyjna sprzedaż publiczna a) sumy 2760 zlr. w. a. na dobrach Krzywenkie, Oparszczyzna i Wasylków Dom. 471 p. 2 n. 278 on. i Dom. 471 p. 8 n. 287 on., — b) sumy 1300 zlr. i 1300 zlr. na sumach 1787 zlr. 62 1/2 kr. i 1072 zlr. 57 1/2 kr. — 643 zlr. 54 1/2 kr., 729 zlr. 34 3/4 kr. i 2917 zlr. 40 3/4 kr. w. a. dobra Krzywenkie, Oparszczyzna i Wasylków obciążających Instr. 942 p. 458 n. 30 on. i Instr. 942 p. 460 n. 6 on. i Instr. 942 p. 453 n. 7 on., — nareszcie c) sumy 750 zlr. na częściach dóbr Czortkowa Dom. 194, pag. 26 n. 149 on. i Dom. 488, pag. 201 n. 1 on. na rzecz Juliusza Rosenberga zabezpieczonych, która to sprzedaż w 3ch terminach, a to dnia 11go listopada 1869, 25. listopada 1869 i 9. grudnia 1869, każdą razą o godzinie 10tej rano w tutejszym sądzie się odbędzie. Za cenę wywołania sumy sprzedać się mających, mianowicie: a) sumy 2760 zlr. w. a. na dobrach Krzywenkie, Oparszczyzna i Wasylków Dom. 471, p. 2 n. 278 on. i Dom. 471, p. 8 n. 287 on., b) sum 1300 zlr. i 1300 zlr. w. a. na sumach 1787 zlr. 62 1/2 kr., 1072 zlr. 57 1/2 kr., 643 zlr. 54 1/2 kr., 729 zlr. 34 3/4 kr. i 2917 zlr. 40 3/4 kr. dobra Krzywenkie, Oparszczyzna i Wasylków obciążających Instr. 942, p. 458 n. 3 on., Instr. 942, p. 460 n. 6 on. i Instr. 942, p. 463 n. 7 on., nareszcie c) sumy 750 zlr. w. a. na częściach Czortkowa Dom. 194, p. 26 n. 149 on. i Dom. 488, p. 201 n. 1 on. zabezpieczonej, stanowi się imienna wartość tych kapitałów włącznej kwocie 6110 zlr. w. a. Każdy chęć kupienia mający winien jako wadium złożyć kwotę 600 zlr. w. a. w gotowiznie lub w książeczkach galic. kasy oszczędności na okaziciela opiekujących. Resztę warunków licytacji chęć kupienia mający w tutejszej registraturze przejrzeć mogą. O tej sprzedaży zawiadania się obie strony, tudzież właściciela dóbr Krzywenkie, Oparszczyzna i Wasylkowa p. Stanisława Paygerta, jako też właściciela dóbr Czortkowa p. Leona Wróblewskiego, n-osoby wiadomych wierzycieli tabularnych do rąk własnych, zaś wszystkich, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego z dnia 4. czerwca 1869 na sumy

przedać się mające prawo hipoteki nabyli, lub którymby przyszła uchwała z jakiegobądź powodu doręczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. adwokata Dr. Roińskiego z substytucją p. adwokata Dr. Smałowskiego ustanowionego, któremu się niniejsza uchwała doręcza i niniejszem obwieszczeniem. Lwów, dnia 11. sierpnia 1869.

(2088) G d i c t. (1) Pro. 44500. Bom Lemberger f. l. Landes- als Handelsgerichte wird der dem Wohnorte nach unbekanntem Kunsttreiter G. Hüttemann hiemit in Kenntniß gesetzt, daß Josef Bach, Geschäftsmann in Lemberg, sub Nr. 156 3/4, wohnhaft, wider denselben am 14. August 1869 j. Zl. 44500 ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 500 fl. dft. W. überreicht hat, worüber gleichzeitig die Zahlungsauflage erlassen wurde. Da der Wohnort des Belangten G. Hüttemann unbekannt ist, wird denselben auf dessen Gefahr und Kosten der Herr Landesadvocaten Dr. Wolski mit Substitution des Hr. Landesadvocaten Dr. Dzidowski zum Curator bestellt, dem Ersteren die Zahlungsauflage zugestellt, und hiervon G. Hüttemann mit vorstehendem Edicte verständigt. Lemberg, am 25. August 1869.

(1973) G d i c t. (1) Nr. 37178. Bom Lemberger f. l. Landes- als Handelsgerichte wird kund gemacht, daß am 16ten Juli 1869 die Firma: Sigmund Steif zum Betriebe einer gemischten Waarenhandlung in Lemberg in das Handelsregister für Einzelfirmen eingetragen wurde. Bom f. l. Landes- als Handelsgerichte. Lemberg, am 28. Juli 1869.

(2089) G o i c t. (1) Nr. 44501. Bom Lemberger f. l. Landes- als Handelsgerichte wird der dem Wohnorte nach unbekanntem Kunsttreiter G. Hüttemann hiemit in Kenntniß gesetzt, daß Josef Bach Geschäftsmann in Lemberg sub Nr. 156 3/4, wohnhaft, wider denselben am 24ten August 1869 j. Zahl 44501 ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 500 fl. dft. Währ. f. R. G. überreicht hat, worüber gleichzeitig die Zahlungsauflage erlassen wurde. Da der Wohnort des Belangten G. Hüttemann unbekannt ist, wird denselben auf dessen Gefahr und Kosten der Hr. Landesadvocat Dr. Wolski mit Substitution des Hr. Landesadvocaten Dr. Dzidowski zum Curator bestellt, dem Ersteren die obige Zahlungsauflage zugestellt und hiervon G. Hüttemann mit vorstehendem Edicte verständigt. Bom f. l. Landes- als Handelsgerichte. Lemberg, am 25. August 1869.

(2087) Obwieszczenie (1) L. 3448. W Uściu biskupiem otworzoną została stacya telegraficzna z służbą ograniczoną adzienną dla powszechnego użytku. Z c. k. inspektoratu telegrafów. Lwów, dnia 2. września 1869.

(2073) **G d i c t.** (2)

Nr. 10303. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird bekannt gemacht, es sei über das gesammte wo immer befindliche bewegliche, sowie über das in den Ländern, für welche die Concursordnung vom 25ten December 1868 Nr. 1 R. G. B. ex 1869 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des Fischel Walltuch, Geschäftsmannes in Hussiatyn, der Concurs eröffnet worden.

Zur Leitung desselben wird der k. k. Bezirksrichter in Hussiatyn Hr. Schaefer, und zum einstweiligen Massverwalter Hr. Landesadvocat Dr. Sternklar in Tarnopol bestimmt.

Alle diejenigen, welche gegen die Concursmasse einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, haben ihre Forderungen selbst, wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, innerhalb 60 Tagen vom Tage der Kundmachung dieses Edictes an gerechnet entweder hiergerichts, oder bei dem k. k. Bezirksgerichte in Hussiatyn nach Vorschrift der Concursordnung bei Vermeidung der in derselben angeordneten Nachtheile zur Anmeldung, und in der Tagfahrt, welche vom besagten Concurs-Commissär anberaumt und kundgemacht werden, wird zur Liquidation und zur Rangbestimmung zu bringen.

Den bei der allgemeinen Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu durch freie Wahl an die Stelle des einstweiligen Massverwalters der Mitglieder des Gläubigerausschusses andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Zur Bestätigung des vom Gerichte bestellten, oder Ernennung eines anderen Massverwalters oder Stellvertreters desselben und Wahl des Gläubigerausschusses wird die Tagfahrt vom Concurs-Commissär anberaumt und kundgemacht werden.

Zugleich werden diejenigen Gläubiger welche nicht im Sprengel des Hussiatyner k. k. Bezirksgerichtes wohnen, erinnert, nach §. 3 C. D. einen in Hussiatyn nehmenden Bevollmächtigten zur Uebernahme der Bescheide nachhaftig zu machen, widrigenfalls über Antrag des Concurs-Commissärs auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator bestellt werden würde.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe dieses Concursverfahrens werden durch das Amtsblatt der Lemberger Zeitung bekannt gegeben werden.

Tarnopol, am 30. August 1869.

(2077) **E d y k t.** (2)

Nr. 3809. Ces. król. sąd powiatowy w Rymanowie uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Stanisława Kamińskiego, byłego ekspedytora pocztowego w Rymanowie, iż na wniosek c. k. prokuratorji skarbowej we Lwowie imieniem wysokiego skarbu ustanawia się dla kuratora w osobie Józefa Kaczorowskiego z Rymanowa, i doręcza temuż orzeczenie c. k. Dyrekcji pocztowej z dnia 12. lipca 1869 L. 9580 do niego wystosowane, według którego ma skarb pocztowy do niego pretensję z powodu służby w kwocie 2025 złr. 60¹/₂ kr. w. a. w 14 dniach przez niego zapłacić się mającą.

Od c. k. sądu powiatowego.

Rymanów, 18. sierpnia 1869.

(2076) **E d y k t.** (2)

Nr. 12827. Na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 1. marca 1869 L. 3265 rozpisuje się celem wydobycia sumy wekslowej Szymona Wojnarowicza w kwocie 150 złr. w. a. z 6% odsetkami od 2go października 1868 i kosztami w kwotach 7 złr. 88 kr., 3 złr. 23 kr., 2 złr. 36 kr., 5 złr. 38 kr., 6 złr. 75 kr., 4 złr. i 10 złr. 39 kr. w. a. przymusową sprzedaż realności dłużników Wojciecha i Katarzyny Kozłów pod Nr. 122 na Strusinie w Tarnowie położonej, korpusu tabularnego nie mającej, opisanej w protokołach z dnia 24. kwietnia 1869 i 15. czerwca 1869. Do sprzedaży tej wyznacza się trzy terminy, t. j. dzień 6. października 1869, 3. listopada 1869 i 1. grudnia 1869, każdą razą o 10tej godzinie rano, i następujące postanawia warunki:

I. Cenę wywołania będzie wartość szacunkowa 3115 złr. w. a., niżej której realność na powyższych terminach sprzedaną być nie może.

II. Każdy licytant złoży 10% ceny kupna do rąk komisji licytacyjnej jako zakład, który nienabywcom zwróconym będzie zaraz po licytacji.

Resztę warunków, akt opisania i szacowania przejrzyć wolno w registraturze sądowej.

O tem zawiadamia się Szymona Wojnarowicza, małżonków Wojciecha i Katarzyny Kozłów i c. k. urząd podatkowy w Tarnowie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 26. sierpnia 1869.

(2072) **E d y k t.** (2)

Nr. 12805. Ces. król. sąd krajowy Krakowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na żądanie p. Szymona Sliwińskiego na zaspokojenie sumy 1100 złr. w. a. z procentami po 6% od dnia 2. maja 1868 bieżącymi, i kosztami sporu w kwocie 8 złr. 11 kr. w. a. i 6 złr. 72 kr. w. a. prawomocnym wyrokiem z dnia 28. grudnia 1868. L. 22085 od pp. Kazimierza i Tekli Rosińskich mu przyznanej, tudzież dalszemi kosztami egzekucyjnymi w kwocie 5 złr. 96 kr. w. a. przysądzonymi, i w kwocie 8 złr. 46 kr. w. a. przysądzonymi, odbędzie się w gmachu sądowym przy ulicy grodzkiej publiczna przyucisowa sprzedaż realności pod L. 82 Dz. V. 49 Gm. VII. w Krakowie na Kleparzu położonej, według ks. Gm. VII. Kleparz vol. nov. 2 pag. 202

n. 3 haer. pp. Kazimierza i Tekli Rosińskich własnością będącej, w sumie 1424 złr. 20 kr. w. a. sądownie oszacowanej, w dwóch terminach, na dniu 29. października 1869 i na dniu 26. listopada 1869 o godzinie 10tej przed południem.

Cenę wywołania ustanawia się sądownie oszacowaną wartość tej realności w kwocie 1424 złr. 20 kr. w. a., poniżej której też sprzedaną być nie może.

Chęć kupienia mający złoży przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji licytacyjnej jako wadium kwotę 142 złr. w. a. w gotówce lub w obligacjach państwa, albo w listach zastawnych galie. Towarzystwa kredytowego wraz z kuponami, a to według ostatniego kursu, jaki w Gazecie Lwowskiej notowany będzie.

W razie niesprzedania tej realności w wyznaczonych terminach po cenie szacunkowej lub wyżej tejże, natenczas w myśl §. 148. u. s. i. dekr. nadw. z dnia 25. czerwca 1824 L. 2017 w celu ustanowienia lżejszych warunków licytacji wyznacza się termin na dzień 26. listopada 1869 o godzinie 4tej po południu, na którym wierzyciele hipoteczni stawić się mają, nieobecni zaś do większości stawających doliczeni będą.

O tej rozpisanej licytacji zawiadamia się pana Szymona Sliwińskiego, p. Kazimierza Rosińskiego, p. Teklę Rosińską, tudzież wierzyciela hipotecznego p. Wita hr. Żelenskiego do rąk własnych, zaś wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 20. lipca 1869 prawo hipoteczne na rzeczony realności uzyskali, lub którymby rezolucja licytacji pozwalająca zupełnie nie, albo też zapóźno doręczoną została, na ręce kuratora w osobie p. adwokata Dr. Jakubowskiego z substytucją p. adwokata Dr. Mochnackiego ustanowionego.

Kraków, dnia 16. lipca 1869.

(2074) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 10707. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszem edyktem wiadomo czyni, iż p. Leon Dreziński przeciw p. Emilii z Sławików Dydyńskiej, Izabeli z Michlików Dobrzańskiej i Tekli z Michlików Böhmovej et Cons. względem extalucacji sumy 150 złr. w. a. z p. n. z części dóbr Wola Lubecka skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin obecnie na dzień 24. września 1869 o godzinie 9tej rano wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych p. Izabeli z Michlików Dobrzańskiej i Tekli z Michlików Böhmovej nie jest wiadomym, przeczynał tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Dra. Kaczkowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicji przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się same osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki same sobie przypisaćby musiały.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 20. sierpnia 1869.

(2067) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 12738. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszem edyktem wiadomo czyni, iż p. Eleonora Fihauserowa i spadkobiercy s. p. Henryka Fihausera jako właściciele dóbr Odporyszowa z przyległościami w zastępstwie p. adwokata Dr. Kaczkowskiego przeciw p. Konstantemu Krynickiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomemu, a w razie śmierci tegoż również niewiadomym spadkobiercom o extabulacji prawa dzierżawy dóbr Czarne Niwy, Odporyszów, Nieczdzie i Podlesie Dom. 255, p. 92 n. 37 on. za-intabulowanego, ze stanu biernego tychże dóbr skargę wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 19go listopada 1869 o godzinie 10tej zrana wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego Konstantego Krynickiego jest niewiadomym, przeto przeczynał tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego p. adwokata Dr. Kwiatkowskiego ze substytucją p. adwokata Dr. Kapiszewskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywil. dla Galicji przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego

Tarnów, dnia 19. sierpnia 1869.

(2066) **G d i c t.** (2)

Nr. 9556. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird dem Hr. Johann Bibulowicz bekannt gemacht, daß gegen ihn zu Gunsten der Sara Golde Welger der hiergerichtliche Zahlungsauftrag vom 21. Juli 1869 Bl. 8630 wegen 1000 fl. öst. W. i. R. G. erflissen ist.

Da der Wohnort des Johann Bibulowicz unbekannt ist, so wird für ihn Hr. Advocat Dr. Max mit Substituirung des Hr. Advocaten Dr. Weisstein, beide

von hier, auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der obenangeführte Zahlungsauftrag zugestellt.

Tarnopol, 18. August 1869.

(2068) **G d i c t.** (2)

Nr. 1861. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Nadworna wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Einbringung der vom Benjamin Griffel erfliegten, aus der Hauptsumme von 1615 fl. herrührenden Restforderung von 1155 fl., dann der bereits zugesprochenen Gerichtskosten und zuerkannten Executionkosten im Gesamtbetrage von 28 fl. öst. W., die executive öffentliche Feilbietung der auf 1420 fl. geschätzten, der executive Forderung zur Hypothek dienenden, dem Judas Scheiner laut Tom. Instr. VII. pag. 246. et 247. gehörigen in Nadworna sub CNr. 194 gelegenen Realität, in zwei Terminen, u. z. am 30. September und 19. October 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts von dem k. k. Bezirks- = Gerichtskanzlisten Hr. Drewniowski mit dem Beifügen vorgenommen werden wird, daß die besagte Realität an diesen zwei Terminen nur um, oder über den Schätzungswert veräußert werden wird.

Sollte diese Realität in den obigen zwei Terminen nicht einmal um den Schätzungswert veräußert werden können, so wird zur Feststellung der erleichternden Bedingungen die Tagfahrt auf den 26. October 1869 Vormittags 10 Uhr bestimmt, worauf dieselbe am 3ten Licitationstermine auch unter dem Schätzungswert veräußert werden wird.

Zum Ausrußpreise wird nach dem Schätzungswert vom 31. März 1868 erhobene Werth der besagten Realität 1420 fl. öst. W. angenommen.

Jeder Kauflustige ist verbunden, 10% des Ausrußpreises als Angeld zu Händen der Licitation-Commission im Baaren, oder in Staatspapieren, oder in Pfandbriefen der galiz. ständ. Creditanstalt nach dem letzten Tagescurse, oder endlich in Sparcassenscheinen nach dem Nominalbetrage zu erlegen, welches Angeld für den Meistbietenden zurückbehalten, und falls solches im Baarem geleistet wurde, dem Ersteher in das erste Kaufschillingdrittel eingerechnet, den übrigen Licitanten aber zurückgestellt werden wird.

Der Tabularauszug, der Schätzungswert, dann die übrigen Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Hinsichtlich der besagten Realität haftenden Lasten, Steuern und sonstigen Abgaben werden die Kauflustigen an das Grundbuch und das hierortige Steueramt gewiesen.

Von dieser Feilbietung werden die Executionsführer, dann der Execut, ferner Rachel Scheiner, als Hypothekgläubigerin, endlich die k. k. Finanzprocuratur und das hiesige k. k. Steueramt und schließlich alle jene, welche nach dem 14ten Mai 1869 als dem Tage der Ausstellung des Tabularauszuges an die Gemähr gelangen sollten, oder denen der Licitationsbescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, durch Edicte und den in der Person des hiesigen Handelsmannes Abraham Koppelman aufgestellten Curator verständig, welcher letztere gleichzeitig, der dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Hypothekgläubigerin Rachel Scheiner und für den Fall ihres Ablebens, für ihre, dem Wohnorte nach unbekanntem Erben zum Curator bestimmt wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Nadworna, am 27. August 1869.

(2075) **Obwieszczenie.** (2)

L. 10708. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszem edyktem wiadomo czyni, iż pan Leon Dreziński przeciw p. Emilii z Sławików Dydyńskiej przeciw Izabeli z Michlików Dobrzańskiej, Tekli z Michlików Böhmovej et Cons. względem wyekstabulowania sum 2500 złp. i 1500 złp. z przynal. z części dóbr Wola Lubecka skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin ostatecznie na dzień 24. września 1869 o 9. godzinie rano wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych p. Izabeli z Michlików Dobrzańskiej i p. Tekli z Michlików Böhmovej nie jest wiadomym, przeto przeczynał tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata Dra. Kaczkowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicji przepisanej, przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał, i tutejszemu sądowi oznajmił, w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musiały.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 20. sierpnia 1869.

(2007) **Obwieszczenie.** (3)

L. 38645. C. k. sąd krajowy jako handlowy wzywa posiadaczy wekslu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 4. marca 1869 na własny przykaz na sumę 126 zł. 79 kr. w. a. wystawionego w dniu 20. czerwca 1869 we Lwowie płatnego, przez trasatkę Paulinę Czernik do zapłaty przyjętego, aby rzeczony weksel do 45. dni sądowi przedłożyli, ile że w razie przeciwnym weksel ów będzie amortyzowanym.

Lwów, dnia 28. lipca 1869.

(2053) **E d y k t.** (3)

Nr. 2162. W skutek rekwizycji świętego c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 30. marca 1869 l. 14374 c. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu rozpisuje niniejszem celem zaspokojenia sumy 3381 złr. 47 kr. m. k. czyli 3550 złr. 87½ kr. a. w. przez Towarzystwo kredytowe galicyjskie przeciw p. Apolinaremu Dzwonkowskiemu wywalczony z prowizją 4% od dnia 1go stycznia 1867 liczyć się mających, tudzież z prowizją zwłoki od pojedynczych przypadłych rat w półrocznych równych ratach 117 złr. 30 kr. m. k. czyli 123 złr. 37½ kr. a. w. od dnia 1. stycznia 1867 zalegających, za każdą pojedynczą przypadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia uiszczenia po 4% liczyć się mającą, tudzież z nadzwyczajnym dodatkiem 2% w myśl §. 65. statutów, i zobowiązań się dłużników skryptem z dnia 7. lipca 1847 objętych, uchwałą Dyrekcji Towarzystwa z dnia 17. sierpnia 1867 do l. 2671 postanowionym, nakoniec kosztów niniejszej egzekucji w kwocie 24 złr. 41 kr. a. w. przyznanych, publiczną sprzedaż dóbr Jodłówka z przyległościami Kozłowa i Nasalowa p. Apolinarego Dzwonkowskiego własnych, w powiecie Gorlickim leżących, która to sprzedaż w c. k. sądzie obwodowym w Nowym Sączu w dwóch terminach, t. j. dnia 21. października 1869 i dnia 18. listopada 1869, zawsze o godzinie 10tej zrana pod następującymi warunkami się odbędzie:

1) Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 14.875 złr. 22½ kr. m. k. czyli 15.619 złr. 14½ kr. wal. aust. W pierwszym i drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane.

2) Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcji.

3) Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacji dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 1487 złr. m. k. czyli 1562 złr. a. w. bądź w gotówiznie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego lub austr. banku narodowego, albo też w galic. obligacjach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże do rąk komisji licytacyjnej jako wadium złożyć. Wszakże Dyrekcja galic. Towarzystwa kredytowego i galic. kasy oszczędności mają prawo licytować bez złożenia wadium. Wadium najwięcej ofiarującego zatrzymanem, i jeżeli w gotówiznie złożone było, temuż w cenę kupna wliczonym, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacji zwróconem będzie.

4) Gdyby dobra te w pierwszym lub drugim terminie przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, natenczas celem ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 18go listopada 1869 o godzinie 4tej po południu, z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

5) O rozpisaniu niniejszej licytacji zawiadamia się obie strony, tudzież wierzycieli hipotecznych, jako to:

- Kapelanię lokalną rz. kat. w Jodłowie do rąk c. k. prokuratorji we Lwowie,
- Dyrekcję galic. kasy oszczędności we Lwowie.
- Mendla Kolba, mieszkającego w Jodłowie.
- C. k. skarb, do rąk c. k. prokuratorji we Lwowie.
- P. Aleksandrę Kamienobrodzkę w Tarnowie mieszkającą.
- P. A. Rudorfera, z miejsca pobytu niewiadomego, przez edykta i kuratora p. adwokata Jarosza.
- Miasto Tuchów do rąk urzędu gminnego.
- P. Bertę Maschler w Tarnowie mieszkającą.
- P. Leona Krusa, z miejsca pobytu niewiadomego, przez edykta i kuratora p. adwokata Dr. Jarosza, tudzież wszystkich wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna albo wcale nie, albo w należytych czasie doręczona nie została, i tych, którzyby po dniu wydania wyciągu hipotecznego t. j. po dniu 10. listopada 1868 do tabuli krajowej weszli, przez edykta i kuratora p. adwokata Dr. Jarosza z substytucją p. adwokata Dr. Bersona.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, 29. lipca 1869.

(2033) **Obwieszczenie.** (3)

L. 44184. C. k. sąd krajowo-handlowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadacza weksłu przez Wolfgangu Blumenfelda w dniu 2. lub 3. lutego 1869 na własny przekaz na sumę 1000 zł. wystawionego, w dniu 15. czerwca 1869 we Lwowie płatnego przez trasata Natana Blumenfelda do zapłaty przyjętego, aby rzeczony weksel do 45. dni sądowi przedłożył lub prawa swoje do tego weksłu wykazał, inaczej ten weksel amortyzowanym będzie.

Lwów, dnia 23. sierpnia 1869.

(2063) **E d y k t.** (3)

L. 1670. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach zawiadamia Kazimierza Krupę, iż jego ojciec Józef Krupa dnia 15. lipca 1865 r. w Niepołomicach z pozostawieniem pisemnego kodycyłu zmarł.

A ponieważ miejsce pobytu Kazimierza Krupy

sądowi wiadomem nie jest, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego, licząc, w tym c. k. sądzie się zgłosił i oświadczenie spadkowe wniósł, w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe z deklarowanymi spadkobiercami i z kuratorem dla niego w osobie Jakóba Bystrowskiego z Niepołomic ustanowionym, przeprowadzone zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.
Niepołomice, dnia 20. lipca 1869.

(2060) **Obwieszczenie.** (3)

L. 6925. W c. k. gimnazjum w Przemyślu opróżnione są dwie posady nauczycielskie, do których przywiązana jest płaca rocznych 840 zł., a ewentualnie 945 zł. w. a. z korzyściami dziesiętornych dodatków, uczestnictwa w trzeciźnie szkolnego, wszakże pod warunkami ustawą bliżej określonymi.

Celem obsadzenia tych posad ogłasza się niniejszem konkurs do końca listopada b. r. trwać mający.

Do tego terminu kandydaci wniosą swe podania w odpowiednie dokumenta zaopatrzone do Rady szkolnej bezpośrednio, lub gdyby się już znajdowali w publicznej służbie, za pośrednictwem władz przełożonych.

Wymagać się będzie od kandydata głównie kwalifikacji do nauczania języków starożytnych.

Językiem wykładowym w gimnazjum Przemyśkim jest język polski.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 23. sierpnia 1869.

(2051) **E d i c t.** (3)

Nr. 31640. Vom Lemberger l. l. Landesgericht wird der Frau Kornelia Porceri geb. Augustynowicz mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselbe die l. l. Finanzprocuratur Namens des hohen Verars unter dem 22. März 1869 zur hiesgerichtlichen Zahl 14938 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die ebengedachte Klage mit dem hiesgerichtlichen Beschlusse vom 30. März 1869 zum schriftlichen Verfahren decretirt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Frau Kornelia Porceri nicht bekannt ist, so hat das l. l. Landesgericht zu deren Vertreter und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Herrn Landes-Advocaten Herr Dr. Ludwig Wolski mit Substitution des Hrn. Dr. Gregorowicz als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen, und diesem l. l. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertretung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom l. l. Landesgerichte.
Lemberg, den 24. Juli 1869.

(2052) **E d y k t.** (3)

L. 11605. Z c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie niniejszem wiadomo się czyni, iż w regestrze firm towarzyskich firma „Ignacy Kamiński i spółka“ dom komisowy banku galicyjskiego krakowskiego dla handlu i przemysłu w Stanisławowie wciągniętą została. Towarzystwo otworzone na dniu 1go sierpnia 1869, do którego jako członkowie jawnie wchodzi Ignacy Kamiński i Władysław Majewski, tudzież jako pełnomocnik czyli prokurę prowadzący

p. Józef Koźmiński. Prawo zastępowania towarzystwa przysłuża z nich każdemu.

Z c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia 11. sierpnia 1869.

(2032) **K o n k u r s.** (3)

L. 12245. Posady pocztmistrzów w Bolechowie, Wybranówce i przy utworzyć się mających urzędach pocztowych w Komańcu i Złotnikach za kontraktem i kaucją w kwocie dotacyi.

Pobory pocztmistrza:

W Bolechowie: Dotacya 315 zł. pauszale 63 zł. rocznie i pobór należytości jezdnej za przewożenie poczt.

W Wybranówce: Dotacya 130 zł. pauszale kancelaryjne 30 zł. i posłańcze 150 zł. rocznie za utrzymanie dziennie 4razowej poczty posłańczej pieszej do tamtejszego dworca i na powrót.

W Komańcu: Dotacya 130 zł., pauszale kancelaryjne 20 zł. rocznie i ugodzić się mające pauszale roczne za utrzymywanie dziennie 4razowej jazdy posłańczej do Bukowska i napowrót.

W Złotnikach: Dotacya 130 zł., pauszale kancelaryjne 20 zł. rocznie i ugodzić się mające pauszale posłańcze za utrzymywanie tygodniowo czterorazowej poczty pieszej do Wiszniowczyka i napowrót.

Ubiegający się mają swe w dowody wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia zaopatrzone prosby wnieść w przepisanej drodze do 17. września 1869 do c. k. dyrekcji poczt we Lwowie.

Kompetenci o poczty w Komańcu i Złotnikach mają w cyfrach postawić żądanie za utrzymanie powyższych jazd posłańczych do Bukowska i na powrót, względem poczt pieszych między Złotnikami a Wiszniowczykiem.

Z c. k. galic. Dyrekcji pocztowej.
Lwów, dnia 25. sierpnia 1869.

C o n c u r s.

Nr. 12245. Postmeistersstelle in Bolechów, Wybranówka und bei den neu zu errichtenden Postämtern in Komańca und Złotniki gegen Vertrag und Caution in Höhe der Bestallung.

Bezüge des Postmeisters:

Bolechów 315 Gulden Bestallung, 63 Gulden Amtspauschale jährlich und den Bezug der gesetzlichen Mittelder für die Postbeförderung.

Wybranówka 130 Gulden Bestallung, 30 Gulden Amtspauschale Einhundert fünfzig Gulden Botenpauschale jährlich für Unterhaltung 4 Mal täglicher Fußbotenposten zum und vom dortigen Bahnhofe.

Komańca Einhundert dreißig Gulden Bestallung, Zwanzig Gulden Amtspauschale jährlich und ein zu vereinbarendes Botenpauschale für Unterhaltung 4 mal wöchentlich Botenfahrten nach Bukowsko und retour.

Złotniki Hundertdreißig Gulden Bestallung, 20 fl. Amtspauschale jährlich und ein zu vereinbarendes Botenpauschale für Unterhaltung 4mal wöchentlich Fußbotenposten nach Wisniowczyk und retour.

Bewerber um diese Posten haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung bis zum 17. September 1869 in vorgeschriebenen Wege bei der Postdirection in Lemberg einzubringen und ist von den Competenten um die Posten in Komańca und Złotniki zugleich die Forderung für Unterhaltung obiger Botenfahrten nach Bukowsko und retour, beziehungsweise für obige Fußbotenposten zwischen Złotniki und Wisniowczyk ziffermäßig anzugeben.

Von der l. l. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 25. August 1869.

Doniesienia prywatne.

Na składzie 1go Stowarzyszenia dostarczeń potrzeb domowych we Lwowie przy ulicy kapitulnej pod liczbą 24 m., znajdują się (o czem bliżej plakaty po rogach ulic porozlepiane) towary kolonialne, mączne z młyna parowego p. Pawła Tomanka w Smarzewie i inne artykuły potrzeb domowych, w jak najlepszej jakości i sprzedają się po cenach jak najumiarkowańszych, tak dla Członków i Uczestników oraz dla Publiczności do Stowarzyszenia nienależącej.

Chleb i bułki wypieka Stowarzyszenie we własnej piekarni w doborowej jakości i po cenach jak najprzystępniejszych.

Wyroby mączne na głównym składzie Stowarzyszenia znajdujące się, odsprzedają się pp. piekarzom i innym osobom handle mączne utrzymującym we Lwowie i po za obrębem jego, za opuszczeniem znacznego rabatu od cen sklepowych.

Kancelarya Stowarzyszenia znajduje się przy placu kapitulnym pod l. 24 m. dokąd wszystkie listy z prowincji opłacane odsełać należy.

Z Dyrekcji 1. Stowarzyszenia dostarczeń potrzeb domowych we Lwowie dnia 31. sierpnia 1869. (2091-1)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.

JAN KLEIN,
poleca Szanownej Publiczności swój
handel korzenny i win.
oraz własnego wyrobu

Piwo porterowe — wiadro 10 zł.
Piwo bawarskie — Lezak — wiadro 7 zł. — c.
Olej rzepakowy rafinowany — funt 32 cent.
i 30 cent.
Makuchy rozmaite — cetnar 2 zł. 60 c.
Świece stołowe i do latarni — funt 40 c.
Miódło suche dwuletnie po 34, 32 i 30 c.
Cegły i kamienie w różnych gatunkach.
(7-68)